“Πού πηγαίνουμε ;” ρώτησε η Σόφι , βλέποντας όλα τα θαυμαστά αυτής της Χαμένης Πόλης . “Σε ένα καταφύγιο . Θα σου πω λεπτομέρειες εκεί . Προς το παρόν , απλά ακολούθα με .”

Η ώρα περνούσε , άρχιζε να σουρουπώνει . Επιτέλους έφτασαν στο καταφύγιο , δηλαδή υποτιθέμενο καταφύγιο , γιατί δεν φαινόταν τίποτα . “Είκοσι ένα , τέσσερα , πενήντα εφτά.” είπε ο Φιτζ και ανοίγεται μπροστά τους μια πύλη . “Να ξέρεις , όλα αυτά γίνονται για το καλό σου . Δε θα βγεις από ΄κει μέσα μέχρι νεωτέρας . Συνεννοηθήκαμε;” είπε αυστηρά εκείνος , “Ναι , αλλά γιατί ;”τον κοίταξε απορημένη η Σόφι . “Δεν μπορώ να σου πω . Πήγαινε μέσα και θα επιστρέψω σε λίγο .”

Μόλις μπήκε άρχισε να εξερευνεί τον χώρο που ήταν σκοτεινός- εκτός αν στεκόσουν κοντά στο τζάκι- και βρήκε μια βιβλιοθήκη ,γεμάτη με βιβλία σε μια γλώσσα που δεν ήξερε . Τότε σήκωσε ένα βιβλίο ,και από το εσωτερικό του έπεσε ένα χαρτί , ή μάλλον καλύτερα , ένα σημείωμα :

Αγαπητή Σόφι ,

Αν το διαβάζεις αυτό , σημαίνει πως βρίσκομαι σε κίνδυνο .

Βρισκόμουν στη Γη για να σε προστατεύω . Έπρεπε να παρακολουθώ κάθε σου κίνηση , γιατί δεν είσαι σαν τους άλλους . Κάποιοι άνθρωποι , εάν μάθαιναν για τις ικανότητές σου , θα έκαναν πειράματα πάνω σου .

Γιατί σε προστάτευα ; Κάθε τηλεπαθητικός ορκίζεται να προστατεύει τους υπόλοιπους τηλεπαθητικούς . Έχουμε μείνει εσύ και εγώ , αφού ο δόκτορ Γκριν εξαφάνισε όλους τους τηλεπαθητικούς για πειράματα .

… Σε αγαπώ

Φιτζ

“Το βρήκες , ε ;” εμφανίστηκε ξαφνικά εκείνος . Η Σόφι γύρισε πίσω της έκπληκτη .“Σε αγαπώ κι εγώ!!” αναφώνησε και τον αγκάλιασε . “ Εδώ θα είναι το σπίτι μας . Εδώ θα ζήσουμε την ζωή μας και θα βγαίνουμε στην πόλη όποτε θες . Τώρα ας ανάψουμε τα φώτα “ “ Τι ;;; Υπήρχαν φώτα τόσην ώρα ;”